

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

จัดทำโดย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มีนาคม 2566

คำนำ

การบริหารความเสี่ยงเป็นเรื่องสำคัญ และเป็นส่วนหนึ่งของกลไกการบริหารเพื่อมุ่งองค์กรไปสู่ความก้าวหน้า โดยลดผลกระทบที่อาจเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการพัฒนา ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เล็งเห็นความสำคัญในการบริหารความเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับทุจริต ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และมหาวิทยาลัยจะดำเนินการจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสี่ยง เพื่อเป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่า การดำเนินการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จะไม่มีการทุจริต หรือในกรณีที่เกิดการทุจริตโดยไม่คาดคิด โอกาสที่จะประสบปัญหา จะน้อยกว่าหน่วยงานอื่น หรือหากกรณีเกิดความเสียหายขึ้น ก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าหน่วยงานอื่นที่ไม่มีการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เพราะได้มีการเตรียมการป้องกันไว้ล่วงหน้าแล้ว

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มหาวิทยาลัยได้พิจารณาเลือกความเสี่ยงเกี่ยวกับการทุจริต ในประเด็นเกี่ยวกับกระบวนการงาน “การใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย” มาวิเคราะห์ ประเมินและบริหารความเสี่ยง เนื่องจากมีความเห็นว่า กระบวนการงาน “การใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย” เป็นกระบวนการงานที่สนับสนุนพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยเป็นการสนับสนุนให้การดำเนินกิจกรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งต้องมีการเดินทางไม่ว่าเป็นการไปปฏิบัติภารกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล หรือต่างจังหวัด ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าน้ำมัน ค่าทางด่วน ค่าที่พักรวมถึงค่าซ่อมบำรุงต่าง ๆ หากเกิดการทุจริตจากกรณีดังกล่าว แม้จำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้น อาจมีมูลค่าความเสียหายไม่มากในแต่ละครั้ง แต่ด้วยจำนวนการเดินทางโดยใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก และหากไม่มีการตรวจสอบอย่างละเอียด ก็อาจส่งผลให้เกิดการทุจริตในการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย และส่งผลกระทบต่องบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงได้

คณะผู้จัดทำ กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มีนาคม 2566

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. บทนำ	3
2. การประเมินความเสี่ยงการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	4
2.1 การระบุความเสี่ยง	5
2.2 การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง	7
2.3 เมทริกซ์ความเสี่ยง (Risk level matrix)	9
2.4 การประเมินการควบคุมความเสี่ยง (Risk –Control Matrix Assessment)	11
2.5 แผนบริหารความเสี่ยง	12
2.6 การจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง	13
2.7 การจัดทำระบบการบริหารความเสี่ยง	14
2.8 การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง	15
2.9 การรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง	15

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ประจำปีงบประมาณ 2566

1. บทนำ

การบริหารความเสี่ยง เป็นส่วนหนึ่งในการนำมาใช้ในการบริหารจัดการงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ตามหลักการขององค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2550 เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นการวิเคราะห์ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีเหตุ มีผล มีหลักการ และหาแนวทางในการลด ป้องกันหรือแก้ไขปัญหานั้นที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเสียเปล่าหรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบหรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงิน และการบริหาร ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยวัดจากผลกระทบที่ได้รับและโอกาสที่จะเกิดของเหตุการณ์ โดยจำแนกความเสี่ยงได้เป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในระดับยุทธศาสตร์
2. ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในระดับปฏิบัติการ
3. ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับด้านการเงิน
4. ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในด้านความปลอดภัยจากอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน
5. ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือ

ปัจจัยความเสี่ยง หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่ทำให้ปัจจัยความเสี่ยงที่ทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด อย่างไร และทำไม ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

การประเมินความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ระบุความเสี่ยงและจัดระดับความเสี่ยง โดยประเมินจากโอกาสที่จะเกิดและผลกระทบ ดังนี้

1. โอกาสที่จะเกิด หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่เกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง
2. ผลกระทบ หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง
3. ระดับของความเสี่ยง หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายของเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่มหาวิทยาลัยยอมรับได้

วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง

1. เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน เข้าใจหลักการและกระบวนการบริหารจัดการด้านความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอนและกระบวนการในการวางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
3. เพื่อให้การปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นระบบทั่วทั้งมหาวิทยาลัยและมีความต่อเนื่อง
4. เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานทุกระดับของมหาวิทยาลัย

หลักของการควบคุมความเสี่ยง

การควบคุม หมายถึง นโยบายแนวทางหรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งได้ 4 ประเภท คือ

1. การควบคุมเชิงป้องกัน เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก
2. การควบคุมเชิงตรวจพบ เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว
3. การควบคุมเชิงชี้แนะ เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
4. การควบคุมเชิงแก้ไข เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องหรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

2. การประเมินความเสี่ยงการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ประเมินความเสี่ยงการทุจริต : ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติ

กระบวนการ : การใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย

การประเมินความเสี่ยง

หลังจากที่มหาวิทยาลัย ได้คัดเลือกกระบวนการที่จะมาดำเนินการประเมินความเสี่ยงแล้ว จะดำเนินการประเมินความเสี่ยงตามขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุความเสี่ยง (Risk Identification)
2. การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง
3. เมทริกซ์ความเสี่ยง (Risk Level matrix)
4. การประเมินการควบคุมความเสี่ยง (Risk –Control Matrix Assessment)
5. แผนบริหารความเสี่ยง
6. การจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง
7. การจัดทำระบบการบริหารความเสี่ยง
8. การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง
9. การรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง

2.1 การระบุความเสี่ยง

ก่อนทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต ได้ทำการคัดเลือกงานหรือกระบวนการจากภารกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริตให้สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ โดยเมื่อคัดเลือกได้แล้ว ให้ทำการคัดเลือกกระบวนการของงานนั้นที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต และจัดเตรียมข้อมูลขั้นตอนการปฏิบัติงาน หรือแนวทาง หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นจึงดำเนินการตามขั้นตอนประเมินความเสี่ยงการทุจริตต่อไป

โดยในการประเมินความเสี่ยงการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มหาวิทยาลัยได้พิจารณาคัดเลือกกระบวนการของ “การใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย” เป็นกระบวนการที่จะนำมาประเมินความเสี่ยงการทุจริตด้านการปฏิบัติซึ่งเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในระดับปฏิบัติการ เนื่องจากเห็นว่ากระบวนการดังกล่าว เป็นกระบวนการที่สนับสนุนภารกิจของมหาวิทยาลัยโดยเป็นการสนับสนุนให้การดำเนินกิจกรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งต้องมีการเดินทางไม่ว่าเป็นการไปปฏิบัติภารกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล หรือต่างจังหวัด ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าน้ำมัน ค่าทางด่วน ค่าที่พัก รวมถึงค่าซ่อมบำรุงต่าง ๆ รวมถึงมีการกำหนดระเบียบในการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย โดยให้อำนาจของส่วนงานในการบริหารจัดการรถส่วนกลางของส่วนงานได้ ซึ่งตามระเบียบของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย จะมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการใช้รถส่วนกลางไว้อย่างชัดเจน ตลอดจนอำนาจในการอนุมัติการใช้รถส่วนกลาง การเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง การดูแลรับผิดชอบ ซึ่งหากพบว่ากระบวนการในการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย มีปัจจัยเสี่ยงในการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ การใช้รถส่วนกลาง การอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลางโดยไม่มีอำนาจหรือไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนการขอใช้รถส่วนกลาง การเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง การดูแลรับผิดชอบ ไม่เป็นไปตามระเบียบ หรือความประพฤติของพนักงานขับรถที่มีการเรียกรับค่าตอบแทนจากผู้ใช้บริการโดยมิชอบ ย่อมอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเกิดการทุจริตขึ้นได้ หากเกิดการทุจริตจากกรณีดังกล่าว แม้จำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้น อาจมีมูลค่าความเสียหายไม่มากในแต่ละครั้ง แต่ด้วยจำนวนการเดินทางโดยใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก และหากไม่มีการตรวจสอบอย่างละเอียด ก็อาจส่งผลให้เกิดการทุจริตในการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย และส่งผลกระทบต่องบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงได้

วัตถุประสงค์ในการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

1. เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีมาตรการ หรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตของการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย
2. เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและมีผลประโยชน์ทับซ้อนในการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย
3. เพื่อป้องกันการทุจริตในเชิงรุกของมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์การใช้รถส่วนกลาง

ตามระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย การใช้รถประจำตำแหน่งและรถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2557 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 ดังนี้

1.1 ใช้เพื่อเดินทางไปปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัย

1.1.1 การใช้รถเพื่อไปปฏิบัติงานหรือติดต่อกองานของมหาวิทยาลัย หรือการประชุมที่เป็นส่วนหนึ่งของงานหรือโครงการที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการ

1.1.2 การใช้รถเพื่อพานักศึกษาไปทัศนศึกษา ดูงาน หรือปฏิบัติการนอกสถานที่ เพื่อประกอบการเรียนการสอนในวิชาหรือหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนด

1.1.3 การใช้รถเพื่อไปประชุม อบรมหรือสัมมนาโดยได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย

1.1.4 การใช้รถเพื่อประโยชน์ในการทำวิจัยที่ได้รับงบประมาณของมหาวิทยาลัย

1.1.5 การใช้รถเพื่อปฏิบัติการกิจของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ปรึกษาสภามหาวิทยาลัย ที่ปรึกษาอธิการบดี ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในกิจการของมหาวิทยาลัย

1.1.6 การใช้รถเพื่อประโยชน์ในกิจการอื่นตามที่อธิการบดีเห็นชอบหรือมอบหมาย

1.2 ใช้เพื่อเดินทางไปปฏิบัติการกิจด้านกิจกรรมนักศึกษา

1.2.1 การใช้รถเพื่อไปปฏิบัติการกิจกรรมอันเป็นวัตถุประสงค์หลักขององค์การนักศึกษา สภานักศึกษา ชมรม หรือชุมนุม โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา

1.2.2 การใช้รถเพื่อไปปฏิบัติการกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษาส่วนงาน หรือกลุ่มกิจกรรมของส่วนงานที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าส่วนงาน

การใช้เพื่อไปปฏิบัติการกิจของนักศึกษาในต่างจังหวัด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือหัวหน้าส่วนงานแล้วแต่กรณี

1.3 ใช้เพื่อเดินทางในกรณีพิเศษ

1.3.1 การใช้รถเพื่อสวัสดิการของบุคลากร

1.3.2 การใช้รถในกรณีฉุกเฉินหรือมีเหตุจำเป็น โดยได้รับอนุมัติจากอธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายหรือหัวหน้าส่วนงานแล้วแต่กรณี

การใช้รถเพื่อสวัสดิการตาม 1.3.1 ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมในการนำบุคลากรไปร่วมงานศพบิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ขอใช้รถ ระยะทางไม่เกิน 200 กิโลเมตร ผู้ขอใช้รถเพื่อสวัสดิการต้องเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ผู้มีอำนาจในการอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย

ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย มีอำนาจอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลางประจำมหาวิทยาลัย และให้หัวหน้าส่วนงานหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมาย มีอำนาจอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลางประจำส่วนงาน

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำเป็นคำสั่งมหาวิทยาลัยหรือคำสั่งส่วนงานแล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของตำแหน่งและอำนาจหน้าที่ของผู้รับมอบอำนาจ

การใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย อธิการบดีได้มีคำสั่งมอบอำนาจให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนากิจการมหาวิทยาลัย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาสิ่งแวดล้อมและกายภาพ และผู้อำนวยการกองอาคารสถานที่และยานพาหนะ สำนักงานอธิการบดี เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการใช้รถ ตามกรณี ดังนี้

1. ให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาสิ่งแวดล้อมและกายภาพ ปฏิบัติการแทนอธิการบดี ในการอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลางประจำมหาวิทยาลัย กรณีการใช้รถส่วนกลางเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และต่างจังหวัด

2. ให้ผู้อำนวยการกองอาคารสถานที่และยานพาหนะ ปฏิบัติการแทนอธิการบดี ในการอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลางประจำมหาวิทยาลัย กรณีการใช้รถส่วนกลางเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

3. ให้รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตปราจีนบุรี ปฏิบัติการแทนอธิการบดี ในการอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลางประจำมหาวิทยาลัยของวิทยาเขตปราจีนบุรี

4. ให้รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตระยอง หรือรักษาการแทนรองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตระยอง ปฏิบัติการแทนอธิการบดี ในการอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลางประจำมหาวิทยาลัยของ วิทยาเขตระยอง

ขั้นตอนกระบวนการงานของการขอใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ผู้ขอใช้รถ ประสานงานไปยังกองอาคารสถานที่และยานพาหนะเพื่อสอบถาม เกี่ยวกับตารางการเดินทางส่วนกลางว่าว่างในวันและเวลาที่ผู้ขอใช้ประสงค์จะเดินทางหรือไม่ หากมีตาราง ว่าง ก็จะทำการจองด้วยวาจาและแจ้งวัน เวลา สถานที่ และจำนวนคนที่จะเดินทาง

2. ผู้ขอใช้รถ ต้องจัดทำใบขอใช้ส่วนกลางตามแบบขออนุมัติใช้รถส่วนกลาง และนำส่งไปยังกองอาคารสถานที่และยานพาหนะ เพื่อขออนุมัติต่อผู้มีอำนาจอนุมัติการใช้รถส่วนกลาง โดยผู้ขอใช้รถต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

2.1 ต้องนำรถไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับอนุมัติไว้เท่านั้น

2.2 สำรองค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น ค่าอะไหล่ ค่าซ่อมรถ ค่าธรรมเนียมทางด่วน หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นไปก่อน และให้รวบรวมหลักฐานใบสำคัญเพื่อขอ เบิกค่าใช้จ่ายจากมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานในภายหลัง

2.3 เบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงพนักงานขับรถ ซึ่งปฏิบัติงานนอกเวลาปฏิบัติงานปกติหรือเดินทางไปปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด

4. เมื่อถึงวันเดินทาง พนักงานขับรถจะนำแบบขออนุมัติใช้รถส่วนกลางซึ่งจะมี บันทึกรถและผู้ขับรถและยามรักษาการณ์ เพื่อแจ้งยังพนักงานรักษาความปลอดภัยว่าหมายเลขทะเบียนรถส่วนกลาง เวลาออกกี่โมง เลขไมล์กิโลเมตรเมื่อออกจากมหาวิทยาลัย

5. เมื่อกลับมาถึงยังมหาวิทยาลัย พนักงานขับรถจะต้องแจ้งว่าหมายเลข ทะเบียนรถส่วนกลาง เวลากลับกี่โมง เลขไมล์กิโลเมตรเมื่อกลับเข้ามายังมหาวิทยาลัย

2.2 การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง (Risk Analysis)

ตารางที่ 1 ระบุความเสี่ยง (Know Factor และ Unknown Factor)

ที่	งาน โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ประเภทความเสี่ยงทางทุจริต	
		Know Factor	Unknown Factor
1	การนำรถส่วนกลางไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนกลางไปใช้เพื่อประโยชน์	/	

	ส่วนตน การใช้รถส่วนกลางนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลาง		
2	การขออนุมัติใช้รถส่วนกลางไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนกลางก่อนได้รับอนุมัติ		/
3	การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนกลางไปใช้ส่วนตัว	/	
4	การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย		/
5	การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทนโดยมิชอบของพนักงานขับรถ		/

หมายเหตุ ความหมายของประเภทความเสี่ยงการทุจริต

Know Factor	ความเสี่ยงทั้ง ปัญหา/พฤติกรรมที่เคยรับรู้ว่าจะเกิดขึ้นมาก่อน คาดหมายได้ว่า มีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำ หรือมีประวัติ มีตำนานอยู่แล้ว
Unknown Factor	ปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากพยากรณ์ ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต ปัญหา/พฤติกรรม ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น (คิดล่วงหน้า ตีตนไปก่อนไข้เสมอ)

ตารางที่ 2 ตารางแสดงสถานะความเสี่ยง

โอกาสในการเกิดความเสี่ยง	ระดับ				
	5	4	3	2	1
1. การนำรถส่วนกลางไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน การใช้รถส่วนกลางนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลาง		/			
2. การขออนุมัติใช้รถส่วนกลางไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนกลางก่อนได้รับอนุมัติ				/	
3. การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนกลางไปใช้ส่วนตัว					/
4. การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย				/	
5. การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทนโดยมิชอบของพนักงานขับรถ				/	

หมายเหตุ คำอธิบายความหมายของตารางโอกาสในการเกิดความเสี่ยง

ระดับ 5 โอกาสที่จะเกิดสูงมาก โดยมีโอกาสเกิดขึ้นเกือบทุกครั้ง

ระดับ 4 โอกาสที่จะเกิดสูง โดยมีโอกาสเกิดค่อนข้างสูงหรือบ่อย ๆ

ระดับ 3 โอกาสปานกลาง โดยมีโอกาสเกิดบางครั้ง

ระดับ 2 โอกาสน้อย โดยอาจมีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้น ๑ ครั้ง
 ระดับ 1 โอกาสน้อยมาก โดยมีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นน้อยมาก

2.3 เมทริกซ์ระดับความเสี่ยง (Risk level matrix)

ตารางที่ 3 SCORING ทะเบียนข้อมูลที่ต้องเฝ้าระวัง 2 มิติ

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง			ระดับความรุนแรงของผลกระทบ			ค่าความเสี่ยงรวม จำเป็น X รุนแรง
		3	2	1	3	2	1	
1	การนำรถส่วนบุคคลไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนบุคคลไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน การใช้รถส่วนบุคคลนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนบุคคล		2			2		4
2	การขออนุมัติใช้รถส่วนบุคคลไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนบุคคลก่อนได้รับอนุมัติ		1			1		1
3	การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนบุคคลไปใช้ส่วนตัว		1			1		1
4	การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย		1			1		1
5	การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทนโดยมิชอบของพนักงานขับรถ		1			1		1

ตารางที่ 4 ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	กิจกรรมหรือขั้นตอนหลัก MUST	กิจกรรมหรือขั้นตอนรอง Should
1	การนำรถส่วนบุคคลไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนบุคคลไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน การใช้รถส่วนบุคคลนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนบุคคล	2	

2	การขออนุมัติใช้รถส่วนกลางไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนกลางก่อนได้รับอนุมัติ	1	
3	การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนกลางไปใช้ส่วนตัว	1	
4	การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย	1	
5	การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทนโดยมิชอบของพนักงานขับรถ	1	

ตารางที่ 5 ระดับความรุนแรงของผลกระทบตาม Balanced Scorecard

	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	1	2	3
1	การนำรถส่วนกลางไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน การใช้รถส่วนกลางนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลาง		/	
2	การขออนุมัติใช้รถส่วนกลางไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนกลางก่อนได้รับอนุมัติ	/		
3	การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนกลางไปใช้ส่วนตัว	/		
4	การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย	/		
5	การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทนโดยมิชอบของพนักงานขับรถ	/		

หมายเหตุ เป็นข้อมูลที่น่าโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริตที่มีสถานะความเสี่ยงสูงจนถึงสูงมาก ที่เป็นระดับ 2 และระดับ 3 มาทำการหาค่าความเสี่ยงรวม ซึ่งได้จากระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง ที่มีค่า 1 - 3 โดยมีเกณฑ์การให้ค่า ดังนี้

3.1 ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง แนวทางการพิจารณา

3.1.1 ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนหลักที่สำคัญของกระบวนการนั้นๆ แสดงว่ากิจกรรมหรือขั้นตอนนั้น เป็น MUST หมายถึงมีความจำเป็นสูงของการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริตที่ต้องทำการป้องกันไม่ดำเนินการไม่ได้ ค่าของ MUST คือ ค่าที่อยู่ในระดับ 3 และ 2

3.1.2 ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนนั้นเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนรองของกระบวนการนั้นๆ แสดงว่า กิจกรรมหรือขั้นตอนนั้นเป็น SHOULD หมายถึงมีความจำเป็นต่ำในการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริต ค่าของ SHOULD คือ ค่าที่อยู่ในระดับ 1 เท่านั้น

3.2 ระดับความรุนแรงของผลกระทบ แนวทางการพิจารณา

3.2.1 กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย Stakeholders รวมถึงหน่วยงานกำกับดูแล พันธมิตร ภาครัฐหรือข่าย ค่าอยู่ที่ 2 หรือ 3

3.2.2 กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับผลกระทบทางการเงิน รายได้ลด รายจ่ายเพิ่ม Financial ค่าอยู่ที่ 2 หรือ 3

3.2.3 กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ กลุ่มเป้าหมาย Customer/User ค่าอยู่ที่ 2 หรือ 3

3.2.4 กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อกระบวนการภายใน Internal Process หรือผลกระทบด้านการเรียนรู้ องค์ความรู้ Learning & Growth ค่าอยู่ที่ 2 หรือ 3

2.4 การประเมินการควบคุมความเสี่ยง (Risk –Control Matrix Assessment)

ตารางที่ 6 ตารางแสดงการประเมินการควบคุมความเสี่ยง

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	คุณภาพการจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
			ค่าความเสี่ยงระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยงระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยงระดับสูง
1	การนำรถส่วนกลางไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว การใช้รถส่วนกลางนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลาง	พอใช้			/
2	การขออนุมัติใช้รถส่วนกลางไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนกลางก่อนได้รับอนุมัติ	ดี	/		
3	การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนกลางไปใช้ส่วนตัว	ดี	/		
4	การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย	ดี	/		
5	การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทน โดยมีขอบของพนักงานขับรถ	ดี	/		

หมายเหตุ เป็นข้อมูลที่น่าค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) จากตารางที่ 4 และ 5 มาทำการประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต โดยการวิเคราะห์จากคุณภาพการจัดการขององค์กรกับความเสี่ยงของเรื่องที่ทำให้การประเมิน เพื่อประเมินว่า ความเสี่ยงการทุจริต มีค่าความเสี่ยงอยู่ระดับใด จะได้นำไปบริหารจัดการความเสี่ยงตามความรุนแรงของความเสี่ยง โดยเกณฑ์คุณภาพการจัดการ แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ดี : จัดการได้ทันที ทุกครั้งที่เกิดความเสี่ยง ไม่กระทบถึงผู้ใช้บริการ/องค์กร แต่ยอมรับได้ ไม่มีรายจ่ายเพิ่ม

พอใช้ : จัดการได้โดยส่วนใหญ่ มีบางครั้งยังจัดการไม่ได้ กระทบถึงผู้ใช้บริการ/องค์กร แต่ยอมรับได้ มีความเข้าใจ

อ่อน : จัดการไม่ได้ หรือได้เพียงส่วนน้อย การจัดการเพิ่มเกิดจากรายจ่าย มีกระทบถึงผู้ใช้บริการ/องค์กร และยอมรับได้ ไม่มีความเข้าใจ

2.5 แผนบริหารความเสี่ยง

ตารางที่ 7 ตารางบริหารความเสี่ยง

ชื่อแผนการบริหารความเสี่ยง

“แนวปฏิบัติที่ดีในการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย”

ที่	รูปแบบ พฤติการณ์ความเสี่ยง การทุจริต	มาตรการป้องกันการทุจริต
1	การนำรถส่วนกลางไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน การใช้รถส่วนกลางนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลาง	- จัดทำและประชาสัมพันธ์เผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย - ประเมินผลการรับรู้และความพึงพอใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย
2	การขออนุมัติใช้รถส่วนกลางไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนกลางก่อนได้รับอนุมัติ	- จัดทำและประชาสัมพันธ์เผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย - ประเมินผลการรับรู้และความพึงพอใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย
3	การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนกลางไปใช้ส่วนตัว	- จัดทำและประชาสัมพันธ์เผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย - ประเมินผลการรับรู้และความพึงพอใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย
4	การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย	- จัดทำและประชาสัมพันธ์เผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย - ประเมินผลการรับรู้และความพึงพอใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย

5	การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทนโดยมิชอบของพนักงานขับรถ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำและประชาสัมพันธ์เผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย - ประเมินผลการรับรู้และความพึงพอใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย
---	---	---

2.6 การจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง

ตารางที่ 8 ตารางจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง

ที่	มาตรการป้องกันการทุจริต	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	สถานะความเสี่ยง		
			1	2	3
1	จัดทำและประชาสัมพันธ์เผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. การนำรถส่วนกลางไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน การใช้รถส่วนกลางนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลาง 2. การขออนุมัติใช้รถส่วนกลางไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนกลางก่อนได้รับอนุมัติ 3. การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนกลางไปใช้ส่วนตัว 4. การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย 5. การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทนโดยมิชอบของพนักงานขับรถ 	/		
2	ประเมินผลการรับรู้และความพึงพอใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถส่วนกลางของมหาวิทยาลัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. การนำรถส่วนกลางไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน การใช้รถส่วนกลางนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลาง 2. การขออนุมัติใช้รถส่วนกลางไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนกลางก่อนได้รับอนุมัติ 3. การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนกลางไปใช้ส่วนตัว 4. การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย 	/		

		5. การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทน โดยมีขอบของพนักงานขับรถ			
--	--	---	--	--	--

หมายเหตุ ขั้นตอนนี้ เป็นการติดตามเฝ้าระวังการทุจริต ตามแผนการบริหารความเสี่ยงในตารางที่ 7 ว่าอยู่ในระดับความเสี่ยงระดับใด เพื่อพิจารณาทำกิจกรรมเพิ่มเติม กรณีอยู่ในข่ายที่ยังแก้ไขไม่ได้ โดย

ระดับ 1 : ไม่เกิดกรณีที่อยู่ในข่ายความเสี่ยง ยังไม่ต้องทำกิจกรรมเพิ่มเติม

ระดับ 2 : เกิดกรณีที่อยู่ในข่ายความเสี่ยง แต่แก้ไขได้ทันทีตามที่ ตามมาตรการ/นโยบาย/โครงการ/กิจกรรมที่เตรียมไว้ แผนใช้ได้ผล ความเสี่ยงการทุจริตลดลง ระดับความรุนแรง < 3

ระดับ 3 : เกิดกรณีที่อยู่ในข่ายยังแก้ไขไม่ได้ ควรมีมาตรการ/นโยบาย/โครงการ/กิจกรรมเพิ่มขึ้น แผนใช้ไม่ได้ผล ความเสี่ยงการทุจริตไม่ลดลง ระดับความรุนแรง > 3

2.7 จัดทำระบบการบริหารความเสี่ยง

ตารางที่ 9 ตารางจัดทำระบบความเสี่ยง

ระดับ 3 เกินกว่าการยอมรับ ควรมีกิจกรรมเพิ่มเติม

ความเสี่ยงการทุจริต (ระดับ 3)	มาตรการป้องกันการทุจริต (เพิ่มเติม)
-ไม่มี-	-ไม่จำเป็นต้องกำหนดเพิ่ม-

ระดับ 2 เกิดขึ้นแล้ว แต่ยอมรับได้ ควรมีกิจกรรมเพิ่มเติม

ความเสี่ยงการทุจริต (ระดับ 2)	มาตรการป้องกันการทุจริต (เพิ่มเติม)
1. การนำรถส่วนบุคคลไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนบุคคลไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว การใช้รถส่วนบุคคลนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนบุคคล 2. การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนบุคคลไปใช้ส่วนตัว	ผู้บังคับบัญชาตามสายงาน ควรมีการตรวจสอบและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ ให้การดำเนินการใช้รถส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัย เป็นไปตามระเบียบและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ระดับ 1 ยังไม่เกิดให้เฝ้าระวังต่อเนื่อง

ความเสี่ยงการทุจริต (ระดับ 1)	(ความเห็นเพิ่มเติม)
1. การขออนุมัติใช้รถส่วนบุคคลไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนบุคคลก่อนได้รับอนุมัติ 2. การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย 3. การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทน โดยมีขอบของพนักงานขับรถ	ผู้บังคับบัญชาตามสายงาน ควรมีการตรวจสอบและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ ให้การดำเนินการใช้รถส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัย เป็นไปตามระเบียบและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.8 การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง

ตารางที่ 10 ตารางรายงานการบริหารความเสี่ยง

สรุปสถานะความเสี่ยงการทุจริต		
ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
1. การขออนุมัติใช้รถส่วนกลางไม่ถูกขั้นตอน เช่น การใช้รถส่วนกลางก่อนได้รับอนุมัติ 2. การจัดทำข้อมูลรายงานการเดินทางเป็นเท็จเพื่อเบิกค่าใช้จ่าย 3. การเรียกรับเงินหรือค่าตอบแทนโดยมิชอบของพนักงานขับรถ	1. การนำรถส่วนกลางไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ เช่น การนำรถส่วนกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว การใช้รถส่วนกลางนอกเหนือจากภารกิจที่ได้รับอนุมัติให้ใช้รถส่วนกลาง 2. การลักลอบนำน้ำมันของรถส่วนกลางไปใช้ส่วนตัว	-

หมายเหตุ ขั้นตอนนี้ เป็นการจัดทำรายงานสรุปให้เห็นภาพรวมว่า ผลการบริหารความเสี่ยงการทุจริต มีสถานะความเสี่ยงการทุจริตอยู่ในระดับใด เพื่อเป็นเครื่องหมายในการกำกับ ติดตามประเมินผล โดย

ระดับความเสี่ยง ระดับ 1 หมายถึง ความเสี่ยงระดับต่ำ

ระดับความเสี่ยง ระดับ 2 หมายถึง ความเสี่ยงระดับปานกลาง

2.9 การรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง

การรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง จะดำเนินการภายหลังจากการดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยง โดยจะรายงานให้มหาวิทยาลัยทราบ ในรอบ 6 เดือนและรอบ 12 เดือน ต่อไป
